

Сцена закрита, лунає музика, сцена відкривається, виходить маленька дитина

Іра. Доброго вечора усім. Мене звати Ірина. А ви Назара не бачили? Ні? Отож знову я перша прийшла. Як завжди. Що за хлопці пішли? Мені мама розповідала, що в її дитинстві хлопці приходили завжди першими, а дівчата запізнювалися, так би мовити для годиться. Ну там фарбували губи, зачіску робили. І я про таке мрію. А то ... я вже все встигла. І губи, і зачіску, і повечеряла, а Назара й досі нема. *Вибігає хлопчик, дівчинка грайливо затуляє обличчя віялом.*

Привіт, Іро. Стоп, це не вона.

Підходить з другого боку, повертається назад, Іра знову закривається віялом
Ха! Оце так номер. Ну і куди ти так вирядилась? Як папуга!

Іра. І ніяка я не папуга. Ми ж домовились у випускників пограти. Ти мене запрошуєш на бал, ти даруєш мені квіти, ми танцюємо вальс і ти наступаєш мені на туфлі. Вони ж лакові, на високих підборах, та ще й мамині!

Ну ти нафантазувала. Який вальс? Я його що танцювати вмію?

Іра. А я тебе навчу.

І не мрій, це буде не скоро. Іро, пішли краще на справжніх випускників подивимось.

Іра. Ну ходімо за лаштунки. Хоч побачимо, що таке цей випускний. Прийде час і нам влаштують супервечір ось такий.

Ідуть за куліси, включається музика (з приспіву Remady & Manu-L-Higher Ground (ORIGINAL Extended Mix Review)), випускники парами виходять з лівого дальнього кутка сцени, проходять по центру, роблять танцювальне па і заходять у правий кут перед першою кулісою. Коли пройде остання пара, випускники займають свої місця на сцені.

Тепер належить їм майбутнє України

І їм долати сходинки життя

Бо ви – надія наша, наша зміна

Бо ви – це наше світле майбуття

Для урочистої церемонії вручення атестатів на сцену запрошуємо директора Варвинської районної гімназії Василя Івановича Небрата, заступника директора з навчально-виховної роботи Валентину Дмитрівну Бойко, класних керівників Тетяну Володимирівну Луценко, Світлану Володимирівну Бурляй.

Стіл виносить _____

Стільці _____

Вже літо в повній зелені, в цвіту,
Оновлюється вся наша країна,
Своє майбутнє, зміну молоду,
Сьогодні всіх вітає Україна!

Гімн

Ще крок ... і все... Ось вручать атестати Луценко Т.В.
І перед вами ляже сто доріг...
Із них ви завжди будете вертати
На дорогий усім шкільний поріг.

Атестат – документ про освіту, Бурляй СВ.
Перепустка в нове життя.
Посміхайтесь ж, друзі, привітно,
Кличе юність вперед, в майбуття.

Вручення атестатів

*Віра Боднарук «Мрія моя» Арєф'єва, Луценко (можливо сходять у залу випускникам.
Спочатку вони вдвох виходять на подіум, а коли випускники спустяться в залу – сходять
зі ступеньок)*

Виходять троє випускників

Коли є мрія, то є й натхнення
Робити всім добро, творить дива;
Так кольорово грає сьогодні
І щастям кожне «завтра» ожива.

Коли аж серце рветься із грудей,
Здається, вільно дихати не можеш,
І ти – найщасливіший із людей,
Упевнений, що точно переможеш.

Коли наснага ллється через край,
То хочеться весь Всесвіт ошасливити,
А у думках – пісенний водограй,
Що ніжним цвітом душі наші живить.

Танець «Дівочі викрутаси», винести музику на номер групи

Виходять 5 випускників

Збулися мрії. Ось вона – свобода!
Так близько, лиш на відстані руки...
Чому ж ми зупинились, не виходим?
Чому ж на серці смуток цей терпкий?

Позаду все: перерви і дзвінки,
І атестацій щедрa сівозміна,
І прийдуть інші нам усім на зміну,
А ми тепер уже випускники!

Номер групи

Наш шкільний шлях ніколи не був вкритий трояндами, тому, що для них там не залишалося місця. Це місце було зайнято: стражданнями Тетяни, синтаксисом і пунктуацією, бікватратними рівняннями і теоремою Піфагора.

Таблицею Менделєєва і тим щасливим яблуком, що впало на голову Ньютону. А також материками й океанами, битвами й війнами, кросами й набігами за піріжками до їдальні та буфету.

Наше основне завдання усіх 11 років: скуштувати плід дерева пізнання. Ми скуштували, хоча в декого й зупинився шлунок.

Ми намагалися зруйнувати гранітну основу наук і в результаті сумісних зусиль прогризли в ній величезну дірку, звідки на нас постійно віяло вітрами, тому в багатьох з'явився хронічний нежить.

І, не дивлячись на все це, ми такі ж бадьорі й веселі, як і 11 років тому, бо поряд були наші вчителі – надійні товариші, відмінні поради́ники, які проводили уроки та виховні заходи, готували для нас контрольні роботи, з яких так хотілося втекти...

Сценка «Контрольна робота»

Виходять 5 випускників

Любі наші вчителі! Усі ці 11 років ми дорослішали і черпали від вас знання, багатіли вашим досвідом, купалися в промінні ваших усмішок, грілися теплом вашої любові та доброти.

Ви відкрили нам новий шлях до знань. Кожен крок на цьому шляху – подія. Кожна мить – особлива.

Годинник уперто години снує
Спливають останні у школі моменти
Настав час замислитись: хто ми всі є?
Сьогодні ще учні, а завтра – студенти.

Нас справи закрутять у вихорі днів
І доля по різних містах розкидає
І тільки тоді наяву чи у сні
Ми рідну гімназію раптом згадаєм

Медійні уроки, музичні дзвінки,
І дзвоник наш перший у першому класі
І сум наведем ностальгійно- легкий
Навчитись аби мандрувати у часі.

А поки ми тут ще, в родині шкільній
Хоч слізне прощання вже не за горами
Дозвольте ж востаннє учителю мій
Звернутись до вас із такими словами

Спасибі за те що ці довгі роки
Вели нас крізь терни знання до просвіти
За те що у школі були за батьків
А ми для вас рідні були наче діти

За віру у кожен дитячий талант
За подорожі і усі фестивалі
Ви нас шліфували як той діамант
І пошуки знань вели з нами тривалі.

За те, що у світі ніде не знайдеш
Таку альма-матер, що сіє навчання
Ми горді, що ваші, повірте, без меж
Низький вам уклін за турботу й старання.

Чудові квіти рідної землі
Як символ вдячності, любові та поваги
За доброту, натхнення і насагу
Прийміть від нас, найкращі вчителі

**Вручення квітів учителям Левченко про вчителів
Танець український (полька)**

Виходять чотири випускники

У кожного із нас був класний керівник
Найкращий із усіх і справді «класний».
Він зустрічав нас як дітей своїх,
Щоб кожен день нам видався прекрасним.

Уроків неповторний дивосвіт
І ваших слів живе-зоріє згадка.
І нині вдячний шлють вам всі привіт
Уже дорослі хлопчики й дівчатка.

Любі наші наставники, Тамаро Іванівно, Надіє Федорівно, Тетяно Володимирівно, Світлано Володимирівно! Саме від вас ми дізналися, що сусід по парті зовсім не телепень, а ябедничати не гарно.

І що справжній друг – це той, який тебе ніколи не видасть, навіть у кабінеті директора, навіть під загрозою виклику до школи батьків.

Що відмовлятися від зустрічі з друзями не потрібно: раптом вони вже щось вивчили.

А підготовка в компанії має свої плюси: поки поясниш другові, можливо сам що-небудь зрозумієш.

У цей чудовий вечір хочеться подарувати вам скриньку добрих побажань, і щоб вона завжди була повною: синього птаха удачі, щоб він ніколи не відвертався від вас,

килим-літак, який систематично здійснюватиме рейси на Канари,

скатертину-самобранку, котра допоможе урізноманітнити ваше харчування ,

яблука молодильні, щоб сивина ніколи не запорошувала ваші скроні,

золоту антилопу, яка в день зарплати гучно б'є копитцем,

чарівний клубок, що допоможе знайти правильний шлях у хащах інновацій та золоту рибку для виконання ваших найзаповітніших мрій.

Ваше слово, рідний класний керівник,
Назавжди буде з нами
Наш неповторний класний керівник...
А ми душею будем разом з вами

Життя іде, як теплий дощ, ви по полю
Дітей своїх ведете вдаль, часом крізь болі,
Ми бажаємо вам тепла, щастя і любові
І пам'ятать ми завжди будем ваше слово.

Виступ класних керівників

Пісня «На крилах долі»

Виходять два випускники

Час нестримно кудись біжить
І роки вже шкільні за плечама.
Та не віриться якось в цю мить,
Що це все відбувається з нами.

Все має свій кінець і свій початок.
І все ж дивують всіх роки-чарівники
Як із маленьких хлопчиків, дівчаток
Так швидко вирости випускники.

Минули вже й іспити, і ЗНО
Безхмарне дитинство лишилось позаду,
А як ми боялись згубити науки зерно,
У власних шпаргалках шукали розраду.

Сценка «Шпаргалка на ЗНО»

Пісня перероблена Дзі Дзьо

*Не помітили як ми школу закінчили
Нас навчали вчителі, іноді сварили.
Що робити вже кінець, вже кінець
Вороття немає
Вирости дівчата наші вже красуні стали.*

*Таня, Катя і Наташа, Віка зачекай
Всі розійдемося шляхами школа прощавай
Щиро дякуємо школі пам'ятайте нас
Гарні хлопці в нашій класі і дівчата клас.*

*Пережили тести ми будемо далі вчитись
Та повірте ще не раз буде школа снитись
Що робити вже кінець, вже кінець вороття немає
Всі на зустріч ми зберемо вас у цьому залі*

*Таня, Катя і Наташа, Віка зачекай
Всі розійдемося стежками школа прощавай
Щиро дякуємо школі пам'ятайте нас
Гарні хлопці в нашій класі і дівчата клас.*

*Не помітили як ми школу закінчили
Нас навчали вчителі іноді сварили
Що робити вже кінець вже кінець
Вороття немає
Вирости дівчата наші всі красуні стали.*

*Таня, Катя і Наташа, Віка зачекай
Всі розійдемося стежками школа прощавай
Щиро дякуємо школі пам'ятайте нас
Гарні хлопці в нашій класі і дівчата клас.*

В дитинстві таки був я шкідником
Щоправда не шкідливішим за інших
То м'яч бувало стрінеться з вікном
І вийме скло, аби було видніше.
То в ополонці мало не втопивсь,
То рвав штанці, то толочив я жито,
А батьків ремінь, ой розумний був,
Частенько навчав мене як жити.
Бо хто не хоче дати дітям то,
Бо хто не хоче виховати сина
Хоч батько й відправляв мене в куток
Та жоден раз не ставив на коліна.
Тепер, коли багато зрозумів,
Йому сказати хочу неодмінно
Спасибі вам за ремінь, за куток,
В думках я перед вами – на колінах.

Погляньте на нас, наші любі батьки,
Ще вчора вплітали ми банти у коси,
А нині наш погляд веселий такий
Став раптом уже не дитячий серйозний.

І дух наш окрилений, наче той птах,
А крила у птаха – це ви, тату й мамо
Ми вам доведем не лише на словах
Зусилля для нас не минулися марно

Через кілометри, розлуки й роки
Ми будемо вашу любов відчувати
Пробачте що рано так, любі батьки,
Доводиться нам рідний дім покидати.

Від людей хороших стане світ добрішим,
Тільки світ дитинства не повернеш знов,
Зранку і донині гріє нас і тішить
Батькова надія, мамина любов.

**Пісня Аліна Оніщенко «Дорогій матусі»
Аліна залишається на сцені**

Говорить мама

Я тобі у коси заплету калину
Ту, що розцвітає на краю села,
Рано, до схід сонця, промету стежину,
Щоб у тебе доля світлою була.

А іще намисто вже тепер червоне
Відтепер назавжди подарую я,
Щоб ти пам'ятала, люба моя доню,
Що ти українка... й донечка моя.

Ти в найкращі свята одягай намисто,
Згадуй мене часто, дім, товаришів,
Хай твоя дорога буде рівна й чиста,
Хай у тебе радість світиться в душі.

Що іще сказати я, повір, не знаю,
Прихили голівку до мого плеча.
І де б не була ти, у далеких краї
Розділи зі мною радість і печаль.

Заховай обличчя у мої долоні
Від усяких суджень, поглядів, ідей,
Вища нагорода, щоб ти знала, доню,
Це повага й шана від усіх людей.

Ще тобі сьогодні (скільки в серці маю)
І тепла і ласки подарую я
Та, як вміє мати,, я благословляю,
В добрий час, рідненька, донечко моя.

Аліна сходить зі сцени
Пісня мами Аліни Оніщенко

Виходять 4 хлопців

- Ало, ма, ну скільки можна ждять, ти ж обіцяла не запізнюватись.
- Ало, мам, концерт уже майже закінчився, а тебе все немає.
- Ма, ну де ти ходиш? Що не можеш? О Боооже!
- Так, хлопці, а що відбувається, я не зрозумів. Сказали сісти і чекати— значить сідаємо і чекаємо. *(Показує руками на вихід)*

Відео + номер батьків

Виступ батьків

Час летить і змінює усе, що нас оточує. У цьому калейдоскопі життєвих подій змінюємося і ми. А зараз ми цінуємо кожну хвилину поряд зі своїми однокласниками. Обличчя друзів і ласкаві посмішки вчителів, смак перемоги і перше кохання... Все це наше шкільне життя.

Школа моя величава
Дивиться вікнами в світ,
Наче в букет пов'язала
Мрії окрилених літ.

Перші відлунюють кроки,
Тут познайомились ми,
Мріє, ти в небо високе
Нас поманила крильми.

Пісня хлопці

Промчала весна, остання весна...
Остання весна в стінах рідної школи.
Про світлу весну та дружбу шкільну
Забути не можна ніколи.

Світ шкільний – мереживо казкове
З пустощів уроків і перерв.
Зоряне дитинство світанкове...
Не наздоженеш його тепер.

Хай усім усміхається доля
У науці, у праці, в сім'ї
Я бажаю в житті тільки злетів
Однокласники рідні мої.

Танець джайв

Веселий сміх чи сум незримий,
Минув шкільний останній рік
І розуміти якось дивно
Що ти сьогодні випускник.

І всюди пахнуть різні квіти,
А поруч – рідні, вчителі...
Та завтра ми уже не діти
І точно вже не школярі.

А завтра в життя вирушати нам треба сміливо,
Не варто дивитись із сумом в майбутнє своє.
Бо доля, як жінка красива і дуже примхлива,
Вона оптимістам частіше підтримку дає.

Нам солодко й гірко у день цей останній розлуки
І сльози і сміх зблищали у наших очах
Прощального вечора ніжні хвилюючі звуки
Минають у залі, виводять на обраний шлях.

**Пісня Степурко Т.
Танець 10-А Чарівні україночки**

Ідуть роки, летять хвилини,
Біжить нестримно швидкоплинний час,
Та весь цей вечір, безсумнівно,
Не згасне в пам'яті у нас.

Чудовий бал і вальс останній,
А далі – самотійний крок
І хоч прощатись так печально –
Чекає інший нас урок.

Сьогодні нам сміються зорі
І сонце теж для нас зійде.
Іти в життя ми вже готові,
Тож хай нас щастя поведе.

Вальс

Бувають дні, яким нема ціни –
Коли коханий поруч чи кохана,
Коли хмелієш в пахощах весни,
Та дні такі не раз ще будуть з нами.
Усе повторюється – радість і печаль,
У нас в житті усе ще може бути –
Від радісних «Привіт» і до гірких «Прощай»,
І лиш дитинства світ не повернути.
І дощ, і сніг, і щастя, і журба –
Все буде ще не раз в житті людини,
І тільки випускний, святковий бал
У кожного із нас один – єдиний.

Ще будуть нас тривожити дзвінки,
Оцінки ж нас не обминуть ніколи,
Але не буде мрій таких легких,
Які були за партою у школі.

Ми до мрій своїх линьмо крилато
Не спиняймося щоб там не було
Хай удачі в нас буде багато
І людське зігріває тепло.

Фінальна пісня гімн фабрики зірок

